

at denne Station skulde nedlægges som Personstation, finder jeg ogsaa, man burde have fastholdt dette.

Dette er dog for mig af mindre Betydning i Sammenligning med Overskridelserne. Jeg synes, at hele denne Sag har haft et mærkeligt og karakteristisk Forløb. Den Gang, den første Bevilling blev foreslaaet, var Rigsdagen inde paa at spare i denne Sag. Det var foreslaaet, at Banegaarden skulde have haft en Etage mere, som skulde give Plads til Administrationen, men denne Etage blev slettet — saa vidt jeg forstod af økonomiske Grunde. Jeg tror, at de fleste, som ser Banegaarden, er enige om at beklage, at denne Etage ikke blev vedtaget. Var den blevet vedtaget, vilde vi have haft en af de smukkeste, ja, maaske den smukkeste Banegaard i Nordeuropa. Og disse Penge havde neppe været daarligt udgivne, idet der nu maa betales en saa høj Leje for Lokaler til Banens Centraladministration, at det vel er dyrere eller i alt Fald lige saa dyrt, som det vilde være blevet, hvis man havde gjort Bygningen højere. Derimod er det trist at se, at Rigsdagen, der spinker og sparer, hvor der vel egentlig burde have været givet Bevilling, og hvor det vel egentlig havde været forsvarligt at bevilge, faar, jeg vil ikke sige, drejet en Knap, men man ser i alt Fald, at der her mødes med Forslag om Bevilling paa Bevilling kun med den Begrundelse, at det er nødvendigt ifølge hele Anlægets Karakter, ifølge tidligere Overenskomster o. s. v. Nu har det vist sig, at man her har lavet Plads til en ny Station, som koster 85,000 Kr., og hvortil Rigsdagens Bemyndigelse ikke er søgt. Vi er jo i visse Henseender en skikkelig Rigsdag, selv om i andre Henseender Krasbørstigheden nok kan komme frem. Vi behøver blot at tænke os, at noget saadant havde fundet Sted paa de militære Budgetter. Tænk, hvis den nuværende højtærede Forsvarsminister havde fundet paa, at der skulde opføres til Forsvarsanlæg f. Eks. et lille Fort mere, end der er bevilget — sæt, at han havde opført et saadant Fort uden Bemyndigelse: Jeg tror, der vilde have rejst sig et Ramaskrig derover baade her og andre Steder. Det kunde maaske endda gaa for den nuværende højtærede Forsvarsminister. Det synes nemlig, som om denne Regering har en udstrakt Bemyndigelse eller i alt Fald mener, at de Bemyndigelser, vi har givet den, er af en saadan Karakter, at de berettiger til at svinge ret vidt. Men tænk, hvis en tidligere Forsvarsminister havde

foretaget noget saadant! Det er muligt, at denne Udvidelse af Boulevardbanen er en praktisk og heldig Foranstaltning, hvorved der kan laves Plads til en Station. Men jeg synes ikke, at der havde været noget til Hinder for, at man i Tide havde søgt Rigsdagens Medvirken til dette Anlæg.

Jeg synes i det hele taget, at denne Sag paa en sørgelig Maade belyser, hvorledes Administrationen i visse Etater tillader sig at løbe om Hjørnet med Rigsdagen. Jeg siger udtrykkelig „i visse Etater“, for heldigvis er der indenfor vor Administration mange Etater, der holder sig punktlig indenfor de Bevillinger, der bliver givet. Disse Etater forelægger vel sagtens Forslag, der er nøje gennemtænkte og nøje beregnede, saaledes at Beregningerne kan holde Stik, og det viser sig derfor, naar Arbejdet er færdigt, at de har holdt Stik. Dette er Gud ske Lov Tilfældet med de fleste af vore Etater, kan jeg vel sige. Det værste i den Henseende tror jeg derimod nok er det, der bydes os fra Statsbanevæsenets Side.

Rasmus Hansen: Den sidste ærede Taler (J. Sørensen) udtalte, at det var en Forudsætning ved Lovforslagets Vedtagelse i 1904, at Frederiksberg Station skulde nedlægges, og han beklagede, at det nu saa ud til, at man vilde bryde med denne Forudsætning. Jeg skal tillade mig at gøre opmærksom paa, at det Synspunkt ikke er rigtigt. Spørgsmaalet om Persontrafikken fra Frederiksberg over Nørrebro til Hellerup var netop stærkt fremme under denne Sags anden Behandling i 1904; det var saa stærkt fremme, at Udvalget fandt det rigtigt til tredje Behandling at foreslaa en Ændring, som blev vedtaget enstemmigt, og denne Ændring gik netop ud paa, at Persontrafikken fra Frederiksberg over Nørrebro til Hellerup skulde kunne etableres. Det er altsaa fastslaaet i selve Loven, ikke at Trafikken skulde, men at den kunde etableres.

De store Overskridelser er blevet kritiseret stærkt. Den sidste ærede Taler var ogsaa inde derpaa. Det er ogsaa kedeligt med de store Overskridelser ved saadanne store Projektters Gennemførelse; men det er noget, vi ved ikke kan undgaas, navnlig i Tider, hvor alle Varepriser og Arbejdsløn og alt stiger saa voldsomt, som sket er siden 1904. Jeg tror alligevel, det maa siges, at naar vi nu faar Banegaardsforholdene ordnet her i København, er de ordnede saa billigt, at neppe en eneste Storstad i Europa har